

om den ogsaa kostede en Smule mere, naar den i højere Grad kom til at gavne Befolkningen.

Jeg vil dernæst til Slutning gøre en kort Bemærkning om Offentligheden i Retsplejen. Det forekommer mig, at det er en udmærket Ændring i Retsplejelovens § 31, som den højtærede Minister her har foreslaaet i sit Lovforslags § 11, at offentlig Gengivelse af Retsforhandlingerne kan forbydes, naar det maa antages, at saadan Gengivelse vil tilføje en Person, der ikke er sigtet under Sagen, uforuden Krænkelser, eller naar det begæres af en sigtet, og Retten skønner, at offentlig Gengivelse vil forvolde ham eller hans nærmeste en uforholdsmæssig stor Lidelse. Det forekommer mig at være et overmaade velgrundet Forslag, og at der her er truffet en Form, som paa en god og sund Maade løser Spørgsmaalet.

Jeg hørte med stor Interesse det ærede Medlem Hr. Zahle udtale sig for en Begrænsning af Offentligheden, og jeg kan ganske billige, hvad det ærede Medlem udtalte derom. Det forekommer mig, at saaledes som Pressen er optraadt under den nye Retspleje, er den egentlig den eneste Faktor, som ikke har forstaaet at bruge den nye Retspleje rigtigt. Det er ofte sagt, at Nævningerne ikke er optraadt rigtigt. Jeg udtalte i Fjor fra denne Plads ved første Behandling af Forslaget til Straffelov, at jeg troede, at Nævningerne, bortset fra et enkelt Tilfælde, havde optraadt fuldstændig korrekt. Ogsaa Dommerne er snarere for forsigtige end for strenge ved Anvendelsen af Reglerne i den nye Retspleje. Det forekommer mig, at ogsaa Politimestrene i Regelen optræder korrekt, skønt de har en overmaade vanskelig Stilling. Men det kan ikke siges, at den danske Presse har forstaaet den Opgave, den havde her. Den har i Virkeligheden fuldstændig misforstaaet den, og det lige fra Pressen i Hovedstaden ud til Pressen i de fjerneste Afkroge af Landet.

Der refereres for det første alt for meget; man har aabenbart gjort det til en Forlystelse og en Næringsvej at referere Retssager. De ubetydeligste Ting, saasom rent private Retstrætter, som aldeles ikke vedrører Offentligheden, bliver refereret for et godt Ord og forhaabentlig en høj Betaling, og Sager, som kan udnyttes i sensationel Henseende, udnyttes til sidste Sætning og sidste Trævl. Det er, synes jeg, en Skam for den danske Presse, at man har benyttet denne udmærkede Ret, der er til at kunne komme og referere

Retssager, paa en Isaa uheldig Maade. Jeg havde hellere set, at Pressen selv havde kunnet holde Justits, saa at man havde holdt daarlige Referenter borte eller i hvert Fald holdt daarlige Referater ude af Bladene. Naar man ikke har kunnet det, er det maaske, som det ærede Medlem Hr. Zahle sagde, paa Grund af Konkurrencen, og i saa Fald er det ogsaa rigtigt, hvad Justitsministeren har foreslaaet, at begrænse ikke Retten til offentlig Kontrol, men Retten til Referat.

Det ærede Medlem sagde noget om, at Pressen ikke havde staaet sin Prøve her, idet den refererede løst og fast. Det er rigtigt, det er jeg ganske enig med ham i. Men det værste er ikke, at man refererer Sagerne og udnytter dem sensationelt. Det værste er ubetinget, at Folk, der er indkaldt som Vidner, som intet ondt har bedrevet, skal have hele deres Liv klasket ud i Bladene til ingen Nytte for andre end for Sensationsaviser. Det er ganske forkasteligt, og det maa der sættes en Stopper for. Kan man ikke gøre det paa den her foreslaaede Maade, maa man gøre det paa anden Maade, thi det er ganske utilladeligt, saaledes som det gaar nu.

Jeg tror nu ikke, det kan nytte at gøre, som det ærede Medlem Hr. Zahle mente, at man skulde, nemlig tillade Journalisterne at referere, men ikke tillade dem ved Overskrift eller Betragtninger at udtale sig om Sagerne. Jeg gad nok se den Journalist, som ikke kunde finde paa at lave en Overskrift, som i Grunden sagde alt det, som i Virkeligheden kunde siges, hvorved Sagen udnyttedes sensationelt. Den maatte være en meget daarlig Journalist, der ikke kunde det. Paa den Maade kan Sagen ikke ordnes. Jeg kan ikke se andre Veje end de Metoder, som den højtærede Justitsminister har anvist, at man ganske simpelt i de og de Sager og angaaende saadanne Personer som dem, der karakteriseres i Justitsministerens Forslag, forbyder Referat, men alligevel tillader Offentlighed, saaledes at Offentlighedens Kontrol med Retsplejen fremdeles er bevaret.

Første Næstformand (Klaus Bernsten): Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Om Domhuset i Kolding er bygget for dyrt, og om det burde have ligget i Esbjerg, vedrører strengt taget ikke det foreliggende Lovforslag; men jeg vilde mene, at det vilde betyde en høj Grad af Lettelse for dem, der sø-